

РЕШЕНИЕ

№ 6284

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **779** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е жалба от М. Х. В. срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221421006241-091-001/08.06.2022г., поправен с РА №П-22221422113841-003-001/ 22.06.2022 г. На органи по приходите, в частта в която е потвърден частично с решение № 1930/08.12.2022г. На Директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП.

В ЖАЛБАТА СЕ оспорва извода на решаващия орган за наличие на основания за корекции на декларираните резултати от жалбоподателката и начисляване на данък за 2015-2018г. Иска се отмяна на ревизионния актове и решението, поради противоречие със закона. Претендира разноски.

Ответникът- директора на ОДОП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери следното:

Обжалваният ревизионен акт е издаден в ревизионно производство образувано със заповед за възлагане на ревизия № 22221421006241-020-001 / 05.11.2021г., изменена относно срока за приключването ѝ със заповеди 22221421006241-091-002 / 14.02.2022г., 22221421006241-091-003 / 16.03.2022г./л. 29-40/, издадени от началник сектор при ТД на НАП – Б., оправомощена с правото да възлага ревизии, съгласно чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със заповед РД-01-287/10.05.2021г. , вр. заповед РД ЗЦУ-1659/05.05.2021г. На зам.изп. директор на ЦУ на НАП, оправомощен със заповед

зцу – опр-2/19.04.2021г. на изп. директор на НАП /л. 17-21 и 23/. И трите заповеди за възлагане на ревизии са връчени електронно на жалбоподателката. Ревизията е възложена на органи по приходите – главен инспектор и инспектор при ТД на НАП – С.. Ревизията е по ЗДДФЛ за периода от 2015г. до 2020г. В хода на ревизията са установени факти, описани в издадения ревизионен доклад, а именно:

М. Х. В. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 е данъчно задължено лице за доходи, произтичащи от източници в Република България и от чужбина. Извършвала е дейност с личен труд в „Уинър-91“ ООД, за което са подавани ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, както и трудова дейност за 2 дена през м. 04.2015 г. в „Евро харт“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Омъжена е от 1986 г. Била е представляващ и управляващ в „РИЙЛ ЕСТЕЙТ ВЕНЧЪРС“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] и съдружник, представляващ и управляващ в „УИНЪР 91“ ООД, с ЕИК[ЕИК]. Като физическо лице не е регистрирана по ЗДДС. В ревизирия период е имала само 2 дни през м. 04.2015 г. стаж по трудов договор. За ревизирия период се е самоосигурявала през „УИНЪР 91“ ООД на минималния осигурителен праг за съответната година. Подавани са декларации обр. 1 и обр. 6. Предходни ревизии не са й извършвани. За периода 01.01.2015 г.-31.12.2020г. не е придобивала и не е продавала недвижими имоти и права върху такива в страната и чужбина. При проверка в информационния масив на НАП се установило, че е подала Декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък за следните недвижимите имоти: 0.17 идеални част от 2431 кв.м. в с. КАЛИЩЕ, с данъчна оценка на имота – 2,667.50лв. и 0.17 ид. части от имот от 2417 кв.м. в с. Р., с данъчна оценка на имота -1,754.50лв.

Живееела в апартамент в [населено място], [улица]3, ет.6, ап.27, собственост на сина й. Проверка в Агенция по вписванията установила, че апартаментът е дарен на сина й от жалбоподателката М. В. и съпруга й - И. В. през 2002 г. След отправено запитване до отдел „Общински приходи – И.“ към Столична Община, се получили данни, че за имота в [населено място] има подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № 140027/0524 / 25.03.2009 г. от собственика Д. И. В., съгласно която М. В. и И. В. са ползватели на имота. В хода на ревизията, след извършени справки в Агенция по вписванията, било установено, че през ревизирия период лицето не е придобивало недвижими имоти. На 07.12.2012 г. М. В. получила 4/6 идеални части от поземлен имот, пл.Но - 221, парцел - 15, площ по док. - 733.000 кв. м, сграда, пл.Но - 221, парцел - 15, площ по док. - 32.000 кв. м., едноетажна масивна лятна кухня и сграда, пл.Но - 221, парцел - 15, площ по док. - 57.000 кв. м., едноетажна масивна жилищна сграда в обл. П., общ. К., [населено място] На 18.09.2015 г. М. В. ведно с други съсобственици продали на „МЕК БАЛКАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] поземлен имот, пл. Но - 037015, площ по док. - 5.003 дка, местност - РАВНИЩЕ, обл. П., общ. Р., [населено място]. При проверка на данни в информационния масив на НАП се установило, че през 2015 г. в справка за изплатени доходи по ЕГН, купувачът е декларирал изплатен доход на М. В. от продажба или замяна на недвижимо имущество, включително ограничени вещни права върху такова имущество в размер на 750,33 лв.

Съгласно представени от М. В. обяснения за периода 01.01.2015-31.12.2020 г. същата не е придобивала движими вещи и не притежава такива. Съгласно получен отговор от МВР, Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел "Пътна полиция" зс вх. № 17-00-278#47/23.02.2022 г., за лицето имало данни за регистрирани 2 бр. МПС /бивша собственост/ - л.а. марка "Х. Ш." с рег. [рег.номер на МПС] от 09.05.2008 г- до 27.06.2018 г.. и л.а. марка "Хюндай купе" с рег. [рег.номер на МПС] от 22.04.2013 г-

до 27.02.2015 г..

След отправено запитване до отдел „Общински приходи – И.“ към Столична Община били получени данни, че В. е подала декларация по чл. 54 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН] / 30.06.2018 г. за промяна на собствеността от 27.06.2018 г. на притежаван чрез покупка лек автомобил л.а. марка "Х. Ш." с рег. [рег.номер на МПС] . и с вх. № [ЕГН] / 04.03.2015 г. за промяна на собствеността от 27.02.2015г. на притежаван чрез покупка л.а. марка "Хюндай купе" с рег. [рег.номер на МПС] . На 25.04.2022 г. по електронна поща били получени договори за продажба на гореописаните автомобили, съгласно които л.а. марка "Х. Ш." е продаден на 27.06.2018 г. за 350 лв., а л.а. марка "Хюндай купе" е продаден на 26.02.2015 г. за 500 лв. Продадените МПС били в режим на СИО. Предвид обстоятелството, че се извършвала паралелна ревизия на И. В. (съпруг на М. В.), за целите на определяне на задълженията на М. В. ревизиращите взели доход в размер от S от получените суми са съответно за 2015 г. – 250 лв., а за 2018 г. – 175 лв. Съгласно извършена справка в информационните системи на НАП, както и съгласно получен отговор от МВР, през ревизирия период М. В. не е придобивала МПС.

За периода 01.01.2015 г.-31.12.2020 г. М. В. притежавала банкови сметки в О. и У. Б. АД. Не били установени сключени договори за кредит, ипотекы, както и за наем на банкови трезори/касеты. Прегледът на представените документи установил, че по сметка [банкова сметка] няма движение. По сметка [банкова сметка] имало постъпили суми от „ЕВРО ХАРТ“ ЕООД - 24,30 лв. с основание РЗ И ДМС МЕСЕЦ 04.2015 г., както и извършен превод в размер на 22,10 лв. с основание „Ч.. ПЛ.П..ТАКСА. ПЛ.ПО ЗАПОР№ 266117 към ЧСИ № 863 – С. Х. по Запори 20158630401651" и удържана банкова такса в размер на 2,20 лв. от „ОББ" ЕАД Съгласно отговор от банката за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2020г. лицето е било клиент на банката и е имала открита преди 2015 г. и закрыта на 11.03.2021г. разплащателна сметка [банкова сметка] в лева. Жалбоподателката усвоила кредит в размер на 6000 лв. на 08.06.2010 г.. През 2015 г. по сметката постъпила сума в размер на 480 лв. от „Уинър-91" ООД. Извършвани били разплащания за:

- погасяване на главници в размер на 562,90 лв.;
- застраховка в размер на 29,70 лв.;
- банкови такси в размер на 28,00 лв.;
- вноски в размер на 120,00 лв.

През 2016 г. по сметката постъпили суми за обезщетения за временна нетрудоспособност в размер на 699,38 лв. Извършвани били разплащания за:

- банкови такси в размер на 32,07 лв.;
- теглене на суми в размер на 667,00 лв.

В. декларирала пред ревизията, че не е получавала и предоставяла парични средства, по договори за предоставени и получени заеми от и на юридически и физически лица, по договори за управление и контрол и не е внасяла от чужбина парични средства за периода от 01.01.2015 -31.12.2020 г. Декларирала, че след смъртта на майка си - 28.06.2020 г.е наследила сума в размер на 4000,00 лв.

В хода на извършена насрещна проверка на „УИНЪР-91" ООД /ПИНП № П-22221422003510-141- 001 / 31.03.2022 г./ било установено, че жалбоподателката е внасяла суми съгласно чл. 134 от Търговския закон и са й били връщани такива. Представени били ПКО, РКО, справки от счетоводни регистри, потвърдителни писма относно задължения на дружеството към лицето към 31.12. на съответната година, както и протоколи от ОС на "Уинър 91" ООД и ПКО за внесени суми за периода

2015-2020 г.

На основание чл. 45 от ДОПК били извършени насрещни проверки на други задължени лица:

1. С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221022058512-141-001 / 15.04.2022 била извършена насрещна проверка на Р. Е. В..
2. С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221422003510-141-001 / 31.03.2022 – на „УИНЪР 91“ООД.

В хода на ревизията били изискани документи, справки, декларации и обяснения . От М. В. били представени справки за доходи и участия в търговски дружества за 2016 г.-2020 г. ; за наличните недвижими имоти, моторни превозни средства, вземания от трети лица, ликвидни и изискуеми задължения към датата на представяне, частични справки за извършени разходи за 2016-2020 г., писмени обяснения и договори за продажба на МПС.

След извършен преглед и анализ на всички събрани документи, справки и обяснения, както и след извършена съпоставка на установените доходи, разходи и такива, декларирани от ревизираното лице, ревизиращите приели, че е налице превишение на извършените разходи спрямо получените доходи за отчетните 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. - обстоятелства по реда на чл. 122, ал.1, т.1, т.2, т. 5, т. 7 от ДОПК, във връзка с което данъчната основа за облагане с данък по ЗДДФЛ била определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК били изготвени и връчени на 31.03.2022 г. на М. В. /чрез упълномощено лице - адв. К./ уведомление по чл. 124, ал.1 от ДОПК № 22221421006241-113-001/30.03.2022 г. и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т.2 от ДОПК № P22221421006241-139-001 г./30.03.2022 г., с които лицето било уведомено за преминаване към облагане по реда на чл.122 от ДОПК.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ЗЛ/ № P-22221421006241-040- 002/30.03.2022 г., връчено на 31.03.2022 г., от В. било изискано представяне на декларация за имущественото състояние (Обр.Кд14) за деклариране на данни от физическо лице. Изисканите документи не били представени. На ел. поща на Р. В. в ТД на НАП - Б. в отговор от лицето били получени единствено договори за продажба на МПС. Не се представили други документи и обяснения извън представените по първото искане. Ревизираното лице не представило становище във връзка с връченото Уведомление по чл.124, ал.1 от ДОПК. Поради това данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ била определена в съответствие с разпоредбата на чл.122, ал.2 от ДОПК, след извършен анализ на относимите към съответния данъчен субект обстоятелства, както следва:

1. платени данъци, мита, такси, вноски и други публични вземания;
2. движението и остатъците по банковите сметки;
3. официални документи с достоверни данни;
4. брутните приходи/доходи (оборота);
5. обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение, както и транспортните , дневните и квартирните разходи при пътувания в страната и в чужбина – относимо.

Съгласно писмени обяснения на М. В. за периода 2015-2020 г., тя винаги е разполагала с парични суми в брой с цел разплащания на извънредни и спешни разходи. Точният им размер за посочените в искането дати не си спомняла, но били в порядъка до 5000 лева. По сметката на лицето в „ОББ" ЕАД [банкова сметка] за 2015 г. били установени налични следните салда:

1. 01.01.2015 – 21,48 лв.;
2. 31.12.2015 г. – 0,88 лв.;
3. 31.12.2016 г. – 1,19 лв.;
4. 31.12.2017 г. – 4,75 лв.;
5. 31.12.2018 г. – 4,75 лв.;
6. 31.12.2019 г. – 4,75 лв.;
7. 31.12.2020 г. – 14,93 лв.

В. декларирала получени доходи от личен труд в „УИНЪР-91“ ООД, в размери както следва:

1. за 2016 г. - 4125,65 лв.;
2. за 2017 г.-5520,00 лв.;
3. за 2018 г.- 6120,00 лв.;
4. за 2019 г.-6720,00 лв.;
5. за 2020г. - 7320,00 лв.

В. не е декларирала данни за 2015 г.

В данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ бил деклариран доход от трудови правоотношения с „УИНЪР-91“ ООД – за 2015г. - 4398,95лв., за 2016 г. - 4125,65 лв., 2017 г.-5520,00лв., 2018 г.- 6120,00 лв., 2019 г.-6720,00 лв., 2020г. - 7320,00 лв.. Направена била насрещна проверка на дружеството и се представили документи за изплатени суми, след удържан Д. и осигуровки/служебни бележки и ведомости/.

През 2015 г. се установили изплатени доходи от „Евро харт“ ООД в нетен размер на 24,30 лв. по банкова сметка на М. В..

Съгласно писмени обяснения М. В. не е получавала и предоставяла парични средства, по договори за предоставени и получени заеми от и на юридически и физически лица, по договори за управление и контрол и не е внасяла от чужбина парични средства за периода от 01.01.2015 -31.12.2020 г., но е наследила след смъртта на майка ѝ - 28.06.2020 г. спестявания в размер на 4000 лв.

В хода на извършена насрещна проверка на „УИНЪР-91“ ООД /ПИНП № П-22221422003510-141-001 / 31.03.2022 г./ се установило, че В. е внасяла суми на основание чл. 134 от Търговския закон и са ѝ били връщани такива Представени били ПКО, РКО, справки от счетоводни регистри, потвърдителни писма относно задължения на дружеството към лицето към 31.12. на съответната година, както и протоколи от ОС на "Уинър 91" ООД и ПКО за внесени суми за периода 2015-2020 г.. От тях се установявали данни за внесени суми от В.: за 2015г. -5991лв., за 2016г. - 28300лв., за 2017г. - 10500лв., за 2018г. - 16200лв., за 2019г. - 500лв. и за 2020г. -4700лв. или общо внесени суми -66191лв. За същия период се установили върнати суми на лицето - за 2015г. - 991лв., за 2016г.- 3333.60лв., за 2017г. - 9800лв., за 2018г. - 2200лв., за 2019г.- 14000лв. и за 2020г. -16400лв.или общо върнати суми – 46724лв.

Била получена информация от сектор "Пътна полиция", че през 2015 г.и 2018 г. лицето е прекратило регистрацията на 2 бр. МПС. На 25.04.2022 г. на ел. поща били получени договори за продажба на гореописаните автомобили, съгласно които л.а. марка "Х. Ш." е продаден на 27.06.2018 г. за 350 л, а л.а. марка "Хюндай купе" - на 26.02.2015 г. за 500 лв. Продадените МПС били в режим на СИО, поради което, както и поради факта, че се извършвала паралелна ревизия на И. В. (съпруг), за целите на определяне на задълженията на М. В. се взел доход в размер от S от получените суми са съответно за 2015 г. – 250 лв., а за 2018 г. – 175 лв.

За установяване на направените от лицето разходи се взели предвид декларираните

разходи за издръжка и живот и други. В писмени обяснения М. В. декларирала, че за ревизионния период не е заплащала данъци и такси, във връзка с покупка на движимо и недвижимо имущество. Във връзка с извършени разходи за периода от 01.01.2015 г.-31.12.2020г., декларирала, че не пази документи и не може да прецени колко са били разходите за живот и издръжка, но не били повече от статистическия разход за страната. Заявила, че живее в едно домакинство със сина си и той основно заплащал комуналните разходи и разходите за издръжка, не била правила разходи за образование, лечение, почивка, екскурзии и развлечения.

За да определи разходите за живот, ревизията взела предвид данните на НСИ за паричният разход за издръжката за 1 лице, в които са включени: храна, алкохол и тютюневи изделия, облекло и обувки, жилища, вода, електроенергия и горива, жилищно обзавеждане и поддръжка на дома, здравеопазване, транспорт, съобщения, свободно време, културен отдих и образование, разнообразни стоки и услуги, данъци, социални осигуровки, регулярни трансфери към други домакинства и други разходи. Според НСИ сумата за издръжка по тези критерии на едно лице, годишно е: за 2015г. - 4605лв., за 2016г.-4699лв., за 2017г. - 5161лв., за 2018г. - 5710лв., за 2019г. 6158лв. и за 2020г. -6173лв.

За целите на ревизията, предвид факта, че М. В. декларирала, че размерът на извършваните от нея разходи не превишава статистическите, ревизиращият екип приел, че има разходи за живот на стойности и по групи, посочени от НСИ. Предвид твърденията ѝ, че комуналните разходи се поемат от сина ѝ, с който били в едно домакинство, от разходите за издръжка били изключени тези за жилище, вода, електроенергия и горива, съобщения, данъци, социални осигуровки, регулярни трансфери към други домакинства и други разходи. Така разходите ѝ били определени по години: за 2015г. - 2960, за 2016г.-2980, за 2017г. -3229лв., за 2018г. - 3595лв., за 2019г.-3912лв. и за 2020г. -3861лв.

Била извършена проверка в информационния масив на НАП за продажби към В. в ревизионния период от регистрирани доставчици по ЗДДС и се установили данни за продажби на следните стойности: за 2015г. - блв., за 2017г. - 1027,51лв., за 2018г. - 555,28лв.и за 2020г. -85лв.

Било направено запитване до „БТК“ ЕАД, „Теленор България“ ЕАД и „А1 България“ ЕАД относно сключени договори и заплатени от лицето суми. Съгласно получени отговори, М. В. не била клиент на тези дружества.

Били отправени запитвания до „СОФИЙСКА ВОДА“, „Ч. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“, „Ч. ЕЛЕКТРО БЪЛГАРИЯ“ и съгласно получени отговори се установило, че към лицето не са извършвани услуги, издавани фактури и не са получавани плащания.

По запитване до частен съдебен изпълнител – в хода на ревизията се установило, че срещу М. В. и съпруга ѝ – И. В./солидарни длъжници/ по молба на „Топлофикация София“ ЕАД и ТД на НАП – С. /присъединен вискател/, имало заведено изпълнително дело № 20158630401651 от ЧСИ С. Х.. След отправено запитване до ЧСИ били представени документи за постъпила на 30.08.2018 г. сума в размер 22,10 лв., която е била разпределена за авансово платени такси от вискателя и преведена по сметка на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД и за постъпила сума в размер на 10,93лв. на 29.01.2021 г., която не била разпределена и преведена и подлежала на възстановяване, поради прекратяване на делото. Главница и лихва не били погасявани по

изпълнителното дело, като съгласно удостоверение, задължението на длъжниците М. Х. В. и И. Д. В. по изпълнителното дело, към 17.01.2022г. (след разпределяне на постъпилата сума от 22,10 лв.), била в общ размер на 11 247,42 (единадесет хиляди двеста четиридесет и седем лева и четиридесет и две стотинки)лв., от които: Главница в размер на — 3993,40 лв. законна лихва в размер на — 3 697,20 лв. за периода 06.12.2012 г. - 17.01.2022 г. , неолихвяеми вземания, мораторна лихва — 597,69 лв., разноски по гражданското дело — 191 ,82 лв., разноски по изпълнителното дело — 482,00 лв., такси по Тарифата към ЗЧСИ авансово платени от взискател — 85,90 лв., публични държавни вземания в общ размер — 826,52 лв., дължими от М. Х. В., публични държавни вземания в общ размер — 45,62 лв. дължими от И. Д. В. и такси по Тарифата към ЗЧСИ — 1327,27 лв.

Постъпилата сума на 29.01.2021 г. в размер 10.93 лв. била преведена на лицето на 20.01.2022 г. От И. В. нямало постъпвали суми по изпълнителното дело.

Въз основа на подписана от лицето декларация били отправени запитвания до застрахователни институции за сключени договори и изплатени премии по застрахователни събития за периода 2015 г.- 2020 г. Съгласно получени отговори В. е била клиент на „ДЗИ – Животозастраховане" ЕАД. След извършена проверка в информационните системи на дружеството за М. Х. В., за период 01.01.2015г. до 31.12.2020 г., били открити следните сключени застраховки:

1. Застраховка към кредитна карта с номер на полица [ЕГН]. Полицата е била активна от 20.07.2011г. до 20.07.2016г. Дължимата годишна премия е била в размер на 20.00лв. Която е била платена на 17.07.2015г.

2. Застраховка към потребителски кредит с номер на полица [ЕГН]. Полицата е била активна от 09.06.2010г. до 09.04.2016г. Дължимата месечна премия била в размер на 5.94лв. Били платени през 2015г. 12 премии по 51.32лв.или общо 615,84лв. За 2016г. Били платени 2 вноски по 51,32лв. и една - 5.94лв., на обща стойност 108,58лв. По полицата не били изплатени застрахователни обезщетения.

От ЗД "Б. И." били получени данни, че жалбоподателката е имала сключена гражданска отговорност за л.а. „Х. шатъл" и е внасяла суми по банков път, както следва: 2015 г. – 51,73 лв., 2016 г. – 41,73 лв. От ЗАД „Булстрад Виена иншурънс груп", били получени данни, че през 2015 г. е платила сума в размер на 9,00 лв. за кредитна карта О. ЕАД. От ЗАД „Армеец" били получени данни, че през 2018 г. жалбоподателката е платила сума в размер на 99,81 лв. за помощ при пътуване в чужбина. От Д. „Общо застраховане били получени данни, че през 2017 г. е платила за гражданска отговорност суми в размер на 97,47 лв. през 2017 г. и през 2018 г. – 83,96 лв. От ЗК „ЛЕВ ИНС" АД били получени данни, че е платила по застраховка гражданска отговорност, както следва: 2016 г. – 86,21 лв., 2017 г. – 74,76 лв. По данни на „К. общо застраховане" е платила през 2017 г. еднократно сума в размер на 2,47 лв.

При извършена насрещна проверка на "УИНЪР-91" ООД били приложени служебни бележки и ведомости за работна заплата, съгласно които на В. са изплатени доходи и са удържани суми за лични осигуровки и Д., както следва:

1. през 2015 г. - 1599,86 лв.;

2. през 2016 г. - 1498,10 лв.;
3. през 2017 г. - 2057,28 лв.;
4. през 2018 г. - 2336,04 лв.;
5. през 2019 г. - 2565,00 лв.;
6. през 2020 г. - 2794,08 лв.

В хода на ревизията се установило, че М. В. притежава недвижими имоти в [община], [община]. След отправени запитвания до дирекции „МДТ“ на съответните общини по местонахождение на имотите на лицето се получили отговори, съгласно които били заплащани следните суми за данъци:

- за 2015 г. - 176,21 лв.;
- за 2016 г. - 96,29 лв.;
- за 2017г. - 92,30 лв.;
- за 2018 г. - 108,49 лв.;
- за 2019г. - 64,47 лв.;
- за 2020г. - 64,53 лв.

Съгласно писмени обяснения за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2020г., В. е пътувала в чужбина до Турция, през 2018г./не помни точните дати/, а през 2019 (от 23.08.2019 до 31.08.2019г.). Пътуването било извършено със самолет, като разходите за всички пътувания — транспорт, нощувка, храна били за сметка на домакините, на които била на гости, а разходите които тя е направила при тези пътувания били от личен характер, в размер на не повече от 50€ /97,80 лв.

По данни от СДВР в периода 01.01.2015- 31.12.2020 г., имало данни за следните пътувания:

1. През 2018 г. - 4 пътувания извън страната. На база декларираното от В. направените разходи за тях са определени от ревизията в размер на 391,20 лв.
2. През 2019 г. - едно пътуване извън страната. На основание декларираното, направените разходи са определени от ревизията в размер на 97,80 лв.

След анализ и преценка на доказателствата и съпоставка на установените приходи и разходи, ревизиращите приемат следното по периоди:

За периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г.

Предвид обстоятелството, че лицето е декларирало, че всяка година разполага с налични парични средства в брой в рамките до 5000 лв., приели налични парични средства в брой: на 01.01.2015 г. - 5000 лв. и на 31.12.2015 г. – 5000 лв. Наличните парични средства общо по банковите сметки на лицето, съгласно банковите извлечения на 01.01.2015 г. били в размер на 21,48 лв. и на 31.12.2015г. – 0,88 лв. За периода жалбоподателката получила доходи от трудови правоотношения – 4423,25 лв./"Евро харт" ООД – 24,30 лв. и „Уинър-91" ООД - 4398,95 лв./, доходи от продажба на имот – 750,33 лв., доходи от продажба на МПС – 250 лв., получени суми от „Уинър-91" ООД – 991 лв.

За същия период били направени разходи за издръжка и живот – 2960 лв., разходи по върнати суми към О. – главници -327,88 лв., лихви – 2235,02 лв. и към ЧСИ - 2,10 лв. или общо - 585,00 лв. Били предоставени суми по реда на чл.- 134 от ТР на „Уинър-91" ООД в размер на 5991 лв. Били направени разходи за платени данъци и осигуровки – осигуровки и Д. – 1599,86 лв. и към

МДТ – 176,21 лв. или общо 1776,07 лв. Били направени разходи за застраховки в размер на 726,27 лв. и за банкови и нотариални такси – 36,20 лв.

Съпоставката за съответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните и/или получени от него доходи за данъчния период довели до извод, че разходите на лицето съществено превишават размера на декларираните приходи, доходи и източници за финансиране за 2015 г., като превишението било в размер на 5639,36 лв.

На тази база е прието, че са налице са обстоятелства по чл.122, ал.1, т. 1, т. 2, т.5 и т. 7 от ДОПК. - за да бъде възможно установеното при ревизията изразходване на парични средства от лицето, то трябва да е разполагало с поне още 5639,36 лв., които представляват доходи с неустановен източник.

На основание чл.122, ал.2 от ДОПК ревизиращият орган определил годишна данъчна основа за облагане с данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2015 г в р-р на 5639,36 лв. и дължим данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ за 2015 г. в р-р на 563,94 лв. Прието е, че за 2015 г. ревизираното лице дължи данък върху общата годишна данъчна основа в р-р на 874,91 лв. (310,97 лв. удържан данък от трудови правоотношения и 563,94 лв. данък върху доходи от неустановен източник). Дължимата от сума е установена в размер на 563,94 лв. и лихва за закъснение в р-р на 343,10 лв. на основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.

За периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г., предвид обстоятелството, че жалбоподателката е декларирала, че всяка година разполага с налични парични средства в брой в рамките до 5000 лв., ревизията приема налични парични средства в брой: на 01.01.2016 г. - 5000 лв. и на 31.12.2016 г. – 5000 лв. Установените налични парични средства общо по банковите й сметки, съгласно банковите извлечения, са на 01.01.2016 г. – 0,88 лв. и на 31.12.2016 г. – 1,19 лв. Установени са доходи от трудови правоотношения – 4125,65 лв./„Уинър-91" ООД / и Получени суми от „Уинър-91" ООД – 3333,60 лв.

Приети са разходи за издръжка и живот – 2980 лв., внесени суми на основание чл. 134 от ТЗ в „Уинър-91" ООД – 28300 лв., разходи за платени данъци и осигуровки – осигуровки и Д. – 1498,10 лв. и към МДТ – 96,29 лв. или общо-1594,39 лв. - разходи за застраховки – 236,52 лв., такси към О. – 32,07 лв.

При съпоставянето на получените доходи с размера на направените разходи, ревизиращите установяват, че имуществото и разходите превишават размера на декларираните приходи, доходи и източници за финансиране за 2016 г., като превишението е в размер на 25684,04 лв., от което приемат, че са налице обстоятелства по чл.122, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 5 и т. 7 от ДОПК - за да бъде възможно установеното при ревизията изразходване на парични средства от жалбоподателката, тя трябва да е разполагало с поне още 25684,04 лв. Същите са приети за доходи с неустановен източник. На основание чл.122, ал.2 от ДОПК ревизиращият орган определя годишна данъчна основа за облагане с данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2016 г. в р-р на 25684,04 лв.(установеното превишение на извършените разходи над получените приходи). Дължимият данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2016г. е определен в

р-р на 2568,40лв. Приема се, че за 2016 г. ревизираното лице дължи данък върху общата годишна данъчна основа в р-р на 2857,68лв. (289.28лв. удържан данък от трудови правоотношения и 2568,40 лв.-данък върху доходи от неустановен източник). Дължимата сума е установена в размер на 563,94 лв. и лихва за закъснение в р-р на 1302,15 лв. на основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ.

За периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г., предвид обстоятелството, че жалбоподателката е декларирала, че всяка година разполага с налични парични средства в брой в рамките до 5000 лв., ревизията приема налични парични средства в брой на 01.01.2017 г. - 5000 лв. и на 31.12.2017г. – 5000 лв. Установени са налични парични средства общо по банковите й сметки, съгласно банковите извлечения на 01.01.2017 г. – 1,19 лв. и на 31.12.2017г. – 4,75 лв. Жалбоподателката е получила доходи от трудови правоотношения – 5520,00 лв./„Уинър-91" ООД/, върнати суми от „Уинър-91" ООД – 9800 лв.

Определят се от ревизиращите разходи за издръжка и живот – 3229 лв. Установени са внесени суми по реда на чл. 134 от ТЗ в „Уинър-91" ООД – 10500 лв., разходи за платени данъци и осигуровки – 2149,58 лв., разходи за застраховки – 174,70 лв. и разходи за покупки от П., Техномаркет и О. – 1027,51 лв. При съпоставянето на получените доходи с размера на направените от лицето разходи, ревизиращите установяват, че имуществото и разходите на лицето превишават размера на декларираните приходи, доходи и източници за финансиране за 2017 г., като превишението е в размер на 1764,35 лв. Приема се, че извършените от лицето плащания явно и съществено превишават размера на получените средства - обстоятелства по чл.122, ал.1, т.1, т.2, т.5 и т.7 от ДОПК. За да бъде възможно установеното при ревизията изразходване на парични средства от жалбоподателката, то трябва да е разполагала с поне още 1764,35 лв., които е прието, че представляват доходи с неустановен източник. На основание чл.122, ал. 2 от ДОПК ревизиращият орган определя годишна данъчна основа за облагане с данък по чл.48 от ЗДДФЛ за 2017 г в р-р на 1764,35 лв., а дължимият данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ за 2015 г. - в р-р на 176,44 лв. Прието е, че 2017 г. ревизираното лице дължи данък върху общата годишна данъчна основа в р-р на 561,16 лв. и че дължимата сума е в размер на 176,44 лв. и лихва за закъснение в р-р на 71,56 лв. на основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ .

За периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., предвид обстоятелството, че жалбоподателката е декларирала, че всяка година разполага с налични парични средства в брой в рамките до 5000 лв., ревизорите приемат налични парични средства в брой на 01.01.2018 г. - 5000 лв. и на 31.12.2018 г. – 5000 лв. Установени са налични парични средства общо по банковите й сметки, съгласно банковите извлечения на 01.01.2018 г. – 4,75 лв. и на 31.12.2018 г. – 4,75 лв. Установени са доходи от трудови правоотношения – 6120,00 лв./„Уинър-91" ООД / , доходи от продажба на МПС – 175 лв., Върнати суми от „Уинър-91" ООД – 2200 лв.

Приети са разходи за издръжка и живот – 3595 лв. Установени са разходи по изпълнително дело към ЧСИ – 22,10 лв., внесени суми по реда на чл. 134 от ТЗ в „Уинър-91" ООД – 16200 лв., разходи за екскурзии – 391,20 лв., разходи

за платени данъци и осигуровки – 2444,53 лв., здравни и медицински разходи – 45 лв., Разходи за застраховки – 173,77 лв. И други разходи /покупки О. и Туристически мениджмънт ЕООД/– 510,28лв.

При съпоставянето на получените доходи с размера на направените от лицето разходи, се приема, че имуществото и разходите на лицето превишават размера на декларираните приходи, доходи и източници за финансиране за 2018 г., като превишението е в размер на 14713,11 лв. Според ревизиращите, налице са обстоятелства по чл.122, ал.1, т.1, т.2, т.5 и т. 7 от ДОПК. За да бъде възможно установеното при ревизията изразходване на парични средства, жалбоподателката е трябвало да разполага с поне още 14713,11 лв. Същите са приети за доходи с неустановен източник.

На основание чл.122, ал. 2 от ДОПК ревизиращият орган определя годишна данъчна основа за облагане с данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2018 г в р-р на 14713,11 лв.(установеното превишение на извършените разходи над получените приходи). Дължимият данък по чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ за 2018 г. е изчислен в р-р на 1471,31 лв. Прието е, че за 2018г. ревизираното лице дължи данък върху общата годишна данъчна основа в р-р на 1891,79 лв. (420,48 лв. удържан данък от трудови правоотношения и 1471,31 лв. данък върху доходи от неустановен източник). Дължимата сума е изчислена в размер на 1471,31 лв. и лихва за закъснение в размер на 447,56 лв. на основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ.

За периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г., предвид обстоятелството, че жалбоподателката е декларирала, че всяка година разполага с налични парични средства в брой в рамките до 5000 лв., ревизията приема налични парични средства в брой на 01.01.2019 г. - 5000 лв. и на 31.12.2019 г. – 5000 лв. Наличните парични средства общо по банковите й сметки, съгласно банковите извлечения, са на 01.01.2019 г. – 4,75 лв. и на 31.12.2019 г. – 4,75 лв. Установени са доходи от трудови правоотношения – 6720,00 лв./„Уинър-91" ООД /, Получени суми от „Уинър-91" ООД – 14000 лв.

Приети са разходи за издръжка и живот – 3912 лв. Установени са внесени суми по реда на чл. 134 от ТЗ в „Уинър-91“ ООД – 500 лв. , разходи за екскурзии – 97,80 лв. , разходи за платени данъци и осигуровки – 2629,47 лв. за 2019г. Не е установено несъответствие между стойността на имуществото на жалбоподателката и направените от нея разходи и декларираните и/или получени от него доходи за финансовата 2019 година.

За периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., предвид декларираното от жалбоподателката, са приети налични парични средства в брой на 01.01.2016 г. - 5000 лв. и на 31.12.2016 г. – 5000 лв. Установени са налични парични средства общо по банковите й сметки, съгласно банковите извлечения на 01.01.2020 г. – 4,75 лв. и на 31.12.2020 г. – 14,93 лв. Установени са доходи от трудови правоотношения – 7320,00 лв./„Уинър-91" ООД /, необлагаем доход О. – 10,18 лв., получени суми в наследство от родител – 4000 лв. , получени суми от „Уинър-91" ООД – 16400 лв.

Установени са разходи за издръжка и живот – 3861 лв., внесени суми по реда на чл. 134 от ТЗ в „Уинър" ООД – 4700 лв., Разходи за платени данъци и осигуровки – 2858,61 лв. , Здравни и медицински разходи – 85 лв.

Не е установено несъответствие между стойността на имуществото на

жалбоподателката и направените от разходи и декларираните и/или получени от него доходи за финансовата 2020 година.

При тези констатации, с доклада се предлага да се установят задължения за ДДФЛ:

1. за 2015г. – главница в размер на 563,94лв. и лихва към 29.04.2022г. - 343,10лв.;
2. за 2016г. – главница в размер на 2568,41лв. и лихва към 29.04.2022г. -1302,15лв.;
3. за 2017г.- главница в размер на 176,44 лв. и лихва към 29.04.2022г. -71,56лв.;
4. за 2018г. – главница в размер на 1471,31лв. и лихва към 29.04.2022г. -447,56лв./л. 41-67/.

Като е установено, че доходите на лицето за 2015-2018г. са по-малко от разходите му е прието, че са налице основанията на чл. 122, ал.1, т. 1, т. 2, т. 5 и т. 7 от ДОПК. Не е спорно между страните и се установява от доказателствата по делото, че е изпратено уведомление по чл. 124, ал.1 от ДОПК - № Р-22221421006241-113-001 / 30.03.2022г., но не е постъпил отговор от страна на жалбоподателката.

Ревизионният доклад е издаден на 29.04.2022г. и той приложенията към него са връчени на 13.05.2022г./л.68-81/. На 08.06.2022г. е издаден обжалвания ревизионен акт/РА/, с който се установяват дължими суми по ЗДФЛ:

1. за 2015г. – главница в размер на 563,94лв. и лихва към 08.06.2022г. -354,07лв.;
2. за 2016г. – главница в размер на 2568,41лв. и лихва към 08.06.2022г.-1352,09лв.;
3. за 2017г.- главница в размер на 176,44 лв. и лихва към 08.06.2022г. -74,99лв. и
4. за 2018г. – главница в размер на 1471,31лв. и лихва към 08.06.2022г. -476,17лв./л. 91-93/. РА изцяло възприема констатациите на ревизионния доклад и в мотивната част препраща към него. В таблица 3, относно размера на данъка подлежащ за внасяне /на гърба на л. 93/ в РА е допусната техническа грешка – вместо 4780,10лв. е посочена сумата 7032,47лв. Тя е поправена в РА за поправка на РА 22221422113841-003-001 / 22.06.2022г./л. 83-87/.

И двата РА са връчени по електронен път – първият на 20.06.2022г./л. 94-95/, а вторият на 23.06.2022г./л.87-88/.

В законния срок е подадена жалба срещу тях № 94-М-640/05.07.2022г./л. 98-100/.

В жалбата, след като са описани констатациите на ревизионния акт, се правят общи възражения, че са необосновани изводите за превишаване на разходите над приходите за ревизионния период. Твърди се, че екипът е приел свободно и необосновано, че са извършвани разходи, каквито не са правени, както и не е съобрази, че жалбоподателката е разполагала със спестявания от предходни периоди. Прави се възражение, че твърдените суми не само не подлежат на данъчно облагане, тъй като не са установени да са от трудова или търговска дейност, но не подлежат и на начисляване на данъчни и осигурителни вноски. Иска се отмяна на ревизионния акт.

Във връзка с тази жалба е постановено решение 1930/08.12.2022г. /л. 4-15/. С него се отменя частично ревизионния акт в оспорената част за установения данък по ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа за 2017г., потвърждава се ревизионния акт в частта на установените задължения за 2015, 2016 и 2018г. Налице е и диспозитив, че се остава без разглеждане жалбата в останалата част, като недопустима.

Решаващият орган е изложил следните мотиви: Приел е фактическите установявания в ревизионния доклад. Посочил е, че действително, осигурително вноски се дължат върху реално получено, съответно начислено и неизплатено възнаграждение, а не върху доходи извън трудовия, но в случая с РА не са установени задължения за осигурителни вноски, поради което възражението, в тази му част, е напълно неотнормено. Обръща се внимание, че с РА ревизираните периоди са установени единствено допълнителни задължения за данък върху доходите на физическото лице в общ размер на 4 780,10 лв. за отделните периоди от 2015 г. до 2018 г.. включително, и са начислени лихви в общ размер на 2 257,32 лв.

Според решаващият орган, ревизията правилно е проведена и спорните данъчни задължения са установени по особения ред съгласно правилата, разписани в чл. 122 - 124а от ДОПК, тъй като е установен особен случай, който пречатства извършването на ревизия по общия ред. Това обстоятелство било установените данни и доказателства за произхода на средствата, предоставени от М. В. по реда на чл. 134 от ТЗ на юридическото лице, в което същата е съдружник и управител. Данните от данъчните декларации на лицето, движението и наличностите по банковите й сметки на не удостоверявали възможността за финансиране дейността на дружеството. Изисканите по реда на ДОПК доказателства за доказване произхода на тези средства не били представени и лицето декларирало, че не съхранява такива документи. При ревизията били взети предвид писмените й обяснения за парите в брой, с които разполагала в началото и края на периодите, бил направен анализ на имущественото и финансовото й състояние и данните водели до извод, че са налице данни за укриване приходи или доходи, а документите и счетоводната отчетност, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват. Прието е, че при тази фактическа обстановка, органите по приходите правилно приели, че са налице основания за преминаване на ревизията като такава при особени случаи. Решаващият орган приел, че в конкретния случай с РА правилно са установени допълнителни задължения за ревизираните периоди в общ размер на 7 037,42 лв., в т.ч. данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 4 780,10 лв. и съответстващи лихви в размер на 2 257,32 лв., които изцяло се обосновавали със събраните данни от лицето, проверките в различни органи и институции, насрещните проверки и другите доказателства, описани в Ревизионния доклад. Решаващият орган се е позовал и на липсата на представени данни и документи след връчване на уведомлението по чл. 124 от ДОПК и повторното ИПДПОЗЛ, с което е предоставен нов 14-дневен срок за представяне на доказателства и взимане на становище.

Решаващият орган изменя ревизионния акт единствено за резултата и установения данък за 2017г. в размер на 1764,35 лв. Излага съображения, че

на решаващият орган е служебно известно, че паралелно с ревизията на М. Х. В., същият ревизиращ екип е извършил ревизия с идентичен обхват и на нейния съпруг - И. Д. В., която е приключила с РА № Р-22221421006240-091001/08.06.2092 г. Със същия при съпруга било установено превишение на приходите над разходите за 2017 г. в размер на 9 089.23 лв. Доколкото в случая се касаело за доходите на двете лица - съпрузи и съдружници в юридическото лице, за дейността на което са били влягани допълнителни парични средства, ревизиращите е следвало да предприемат действия по изясняване на това, дали лицата не предоставят средства едни на други, доколкото са съпрузи. Тъй като това не било сторено, решаващият орган приел, че превишението на разходите над приходите при М. В. за 2017г. следвало да се компенсират от превишението на приходите над разходите при съпруга ѝ за същата година. С тези мотиви РА е отменен в частта на установените резултати по ЗДДФЛ за 2017г., ведно със съответните лихви и потвърден в оспорената част на установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г., 2016 г. и 2018 г., ведно със съответните лихви.

Решението съдържа и трети диспозитив, с който се оставя без разглеждане жалба вх. № 94-М-640/05.07.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1137/14.07.2022 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. в останалата част, като недопустима и производството по жалбата в тази част е прекратено. Съдът намира, че този диспозитив няма реален предмет, доколкото в подадената жалба няма се оспорват единствено установените задължения по ЗДДФЛ за периода 2015-2018г. не са изложени оплаквания и аргументи, свързани с останалите периоди.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Оспорването на ревизионния акт, като направено в законоустановения срок по чл.156, ал.1 от ДОПК, от легитимирано лице с правен интерес и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо. Съдът намира, че от съдържанието на жалбата и на уточнителната молба 9116/06.03.2023г. /л. 114/ се установява, че предмет на подадената жалба е частта на ревизионния акт, с която се установяват задължения на лицето - ДДФЛ за донасяне за 2015, 2016 и 2018г., доколкото от конкретните възражения в жалбата и молбата са именно срещу тези части на акта. В това производство, при установяване на фактите, съдът дължи безспорно обсъждане и на другите периоди, доколкото констатациите по данъчни периоди са взаимно свързани и обусловени един от друг. Предмет на съдебното оспорване обаче е единствено частта на акта, която е потвърдена с решението, доколкото останалите констатации не създават задължения на лицето и срещу тях няма изложени аргументи в жалбата и уточнителната молба.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Ревизионното производство е образувано и проведено, съответно ревизионният доклад и ревизионният акт са издадени от компетентни органи в рамките на определените им правомощия. Ревизионното производство е разпоредено от Н. Ж., надлежно оправомощена с правото да разпорежда такива на територията на цялата страна, съгласно посочените от съда

заповеди.

Ревизията е извършена от определените със заповедта органи по приходите, които с оглед на заеманата длъжност и определянето им за ревизиращи органи, са разполагали с необходимата материална компетентност за провеждането ѝ и за съставянето на ревизионен доклад.

Съгласно разпоредбата на чл.119, ал.2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията /определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция - чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК/ и от ръководителя на ревизията /определен със заповедта за възлагане на ревизия - чл.113, ал.1, т.2 ДОПК/, което в случая е изпълнено. Оспореният ревизионен акт и ревизионния доклад са издадени от компетентни органи, които съответно са разполагали с материална компетентност и такава по степен. Налице е и териториална компетентност на същите, тъй като макар и да са част от териториалната дирекция на НАП [населено място], със заповед ЗЦУ-3263/05.11.2021г. и ЗЦУ-1659/05.05.2021г. на за. изпълнителния директор на НАП, са оправомощени да извършват ревизии на територията на цялата страна. Решението, с което е потвърден ревизионния акт също е издадено от компетентен орган –директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП.

Както посочените по-горе заповеди за възлагане на ревизия, така и съставения ревизионен доклад и акт са издадени чрез информационна система "Контрол" като електронни документи, подписани с електронен подпис. Представянето на електронните документи на хартиен носител като заверен от страната препис, е допустимо по силата на чл.184, ал.1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК. В случая от представените доказателства се установява, че подписалите документите лица са имали валидни електронни подписи, представени на диск и на хартиен носител/л. 25-27/. С оглед на изложеното съдът приема, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от лицата, които са посочени като техни издатели с квалифициран електронен подпис.

Ревизионният акт е издаден в предвидената от закона форма. Той препраща към ревизионния доклад, където са описани подробно фактическите основания за издаването му. Посочени са и правните основания за издаване на ревизионния акт. Неоснователни са възраженията срещу това, че ревизионният акт е немотивиран, а препраща към ревизионния доклад. Ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт и мотивите, изложени в него са мотиви и на РА.

В хода на ревизията не са допуснати съществени процесуално нарушение, довели до ограничение на правото на защита на дружеството и до липса на обосновка за относимите към предмета на ревизията обстоятелства. За започване на ревизията е уведомено ревизираното лице. Дадена му е възможност да представи доказателства и обяснения и то се е възползвало и е представило такива. Ревизираното лице е уведомено и за установяване на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1,2,5 и 7 от ДОПК и за преминаване на ревизията в такава по чл. 124 от ДОПК и му е предоставена възможност да представи доказателства, както и му е указана необходимостта да даде обяснения и да представи данни във връзка с произхода на имуществото. Жалбоподателката не се е възползвала от възможността да даде обяснения и да представи доказателства в процедурата по чл. 124 от ДОПК. В

производството са събрани и анализирани всички установени и относими към предмета му доказателства, при спазване на принципите на обективност и безпристрастност. Издаденият РА е връчен на лицето и то е упражнило правото си на жалба.

При издаване на процесното решение също не са допуснати процесуални нарушения. То е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма, съдържа фактически и правни мотиви, подписано е и е връчено на лицето. В решението подробно е отговорено на всички възражения в жалбата. При спазване на принципите за обективност, безпристрастност и обоснованост е установено в полза на ревизираното лице, че липсата на средства за 2017г. следва да се приеме за компенсирани от установеното превишение на приходите на разходите при съпруга на ревизираната и е отменен ревизионния акт в частта на установените задължения по ЗДФЛ.

Съдът намира, че не е допуснато нарушение на материалния закон при издаване на ревизионния акт и решението, с което се потвърждава в оспорената част. Установените в хода на ревизионното производство обстоятелства почиват на събраните писмени доказателства. Анализът на данните за имуществото и приходите на лицето с направените разходи, действително установяват, че разходите за 2015г., 2016г. и 2018 г. превишават съществено приходите на лицето, като превишението е за 2015г.- 5639,36лв., за 2016г. – 25684,04лв., а за 2018г. - 14713лв. За произхода на това имущество лицето не е представило обяснения и доказателства, съгласно чл. 124, ал. 3 от ДОПК. Поради което правилно е прието, че са налице основанията на чл. 122, ал. 1, т. 1 - до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация, т. 2 -налице са данни за укрита приходи или доходи, т. 5 - документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване и т. 7 -декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период. Налице са всички тези основания, доколкото в подадените декларации от лицето не е деклариран произхода на спорните средства, има данни за укрита приходи, доколкото лицето се е разпоредило с имущество с неясен произход и на ревизията не са представени документи, от които да се изясни произхода на спорните средства.

При тези данни обосновано ревизията е проведена по особения ред на чл. 122 и сл. от ДОПК. Съгласно чл. 122, ал. 1 от ДОПК, органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато са налице данни за укрита приходи или доходи или декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период. Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1 от ДОПК в случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: 1.

стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; 2. направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства, т.е. въведена е презумпция за наличие на източник на доход, когато е установено и съществено превишаване на направените разходи над получените приходи.

От което следва, че когато в хода на започнало по общия ред ревизионно производство се установи превишаване на разходите над приходите на лицето, законодателят въвежда презумпция в чл. 123, ал. 1 от ДОПК, че съществува източник на доход, откъдето произтича това превишаване. Органът по приходите при условията на оперативна самостоятелност преценява, дали да проведе ревизията по особения ред на чл. 122 ДОПК или по общия ред, дори когато са налице обстоятелствата по т. 1-8, но единствено при безспорна установеност на облагаеми доходи, визирани в разпоредбите на ЗДДФЛ. Този избор е неприложим в случай на установено превишение с неустановен произход на разходите над приходите. Поради тази невъзможност, такова несъответствие не подлежи на облагане по общия ред, а единствено по реда на чл. 122 и сл. ДОПК и то ако са налице предпоставките, вкл. несъответствието да е явно и значително.

Така установената презумпция на чл. 123, ал. 1 от ДОПК е оборима, като доказателствената тежест е изцяло за жалбоподателя. В производството по обжалване на ревизионен акт, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на ревизиращия субект е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта.

Основният спорен въпрос между страните е, правилно ли ревизиращият орган е приел при проследяване движението на паричния поток, че разходите на задълженото лице явно и съществено превишават приходите, т. е. налице ли е несъответствие между получените доходи и извършените разходи, явяват ли се същите облагаеми доходи на физическото лице с неустановен произход, както и законосъобразен ли е изводът на ревизиращия орган, че сумата на превишението на разходите над приходите е облагаем доход, който следва да се включи в данъчната основа на общия годишен доход.

Правната регламентация на облагането на доходите на физически лица се съдържа в ЗДДФЛ. В предметния обхват на закона, е облагането на доходите на физическите лица, включително от дейност като едноличен търговец. В чл. 12 от ЗДДФЛ, е посочено, че обект на облагане са доходите на местни и чуждестранни лица

Според разпоредбата на чл. 6 от ЗДДФЛ, местните физически лица са носители на задължението за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина.

Чл. 12 от същия закон предвижда, че облагаеми по този закон да са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната

година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. В хода на ревизионното производство е установено, че ревизираното лице е местно лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 от същия закон, е носител на задължение за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина.

Семейният статус на лицето е омъжена с пълнолетно дете. В хода на ревизията, с цел обективното установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице, са предприети необходимите процесуални действия, подробно описани в ревизионния доклад, раздел „Процесуални действия“, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от ревизионния акт. Изискани са всички документи, касаещи източници и размер на доходите, получени от ревизираното лице и свързани с него лица. Запитванията и получените отговори подробно са описани в констативната част на ревизионния доклад.

Съгласно задължителните указания относно действията на органите по приходите в ревизионния процес /напр. Указания изх. № 24-00-1 от 08.01.2009 г. на НАП/, за да се приложи чл. 122 от ДОПК при установяване на задължения за данъци, следва да е налице особен случай, който да пречатства извършването на ревизия по общия ред. Установяването на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК следва да е доказано с допустимите по ДОПК доказателства, като тежестта за това е на ревизиращите органи. От това следва, че преди да вземе решение за преминаване към особения ред за облагане ревизиращият екип следва да е събрал доказателства, въз основа на които да направи обоснован извод, че е налице някое от обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8. Съответно, за да приемат, че е налице обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, органите по приходите следва да са събрали доказателства, подкрепящи извода за наличие на укрити приходи.

Настоящата инстанция намира, че в случая ревизорите са обосנוвали преминаване към производство по реда на чл. 122 от ДОПК при пълен и правилен анализ на доказателствата по делото, поради което изводът им, че са налице основанията за прилагане на този ред за определяне на данъчната основа е законосъобразен и обоснован. На база на събраните към момента на ревизията писмени доказателства, органите по приходите са приели, че за спорните периоди задълженото лице е направило разходи, които според събраните пълни данни са надвишавали установените приходи и че са налице данни за укриване на данъци. Решението се базира на правилни установявания, въз основа на писмени документи на приходите и разходите на лицето. Правилно са установяванията за размера на превишение на разходите над приходите на лицето. Дадена е възможност на жалбоподателката да посочи произхода на тези средства, което не е направено. Правилно е определена годишната данъчна основа за 2015 и 2016г. и дължимия данък за довносяне – 563,94лв. и 2568,41лв. Съгласно чл. 12 от ЗДДФЛ, облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. В случая са установено имущество с неясен произход. Не е установено нито едно от

основанията за необлагаемост по чл. 13 от закона. Ето защо установените доходи подлежат на облагане, съгласно чл. 48, ал. 1 от ДОПК с данък в размер на 10% от определената годишна данъчна основа.

По отношение на установения данък за 2018г., съдът намира, че жалбата също е неоснователна. Установено е превишаване на разходите над приходите на жалбоподателката, като размерът на превишението е съществен - 14713лв. Мотивите, които органът е изложил във връзка с установеното превишение на приходите над разходите на съпруга на жалбоподателката за 2017г. не могат да се отнесат и за 2018г. Установеното превишение при съпруг И. В. за 2017г. е в размер на 9089,23лв. От тази сума 1764,35лв. е сумата, която според решаващият орган е зачетена като доход през 2017г. на съпругата. Остатъкът от тази сума/7324,88лв./ не може да се зачете като неин приход през 2018г., тъй като за 2018г. е установен недостиг на средства при съпруга И. В. в размер на 14375,39лв., т.е. остатъкът от средствата на В. за 2017г. от 7324,88лв., като се прехвърли за 2018г. не е достатъчен за да покрие недостигът на средства при него, спрямо разходите му за тази година. Съответно, не е налице превишение на средства при съпруга за 2018г., с което да се намали недостигът на средства при В. за същата година.

Правилно е определена годишната данъчна основа за 2018г. и дължимия данък за довносяне – 1471,31лв. Съгласно чл. 12 от ЗДДФЛ, облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. В случая са установено имущество с неясен произход. Не е установено нито едно от основанията за необлагаемост по чл. 13 от закона. Ето защо установените доходи подлежат на облагане, съгласно чл. 48, ал. 1 от ДОПК с данък в размер на 10% от определената годишна данъчна основа.

Ето защо, съдът намира, че доказателствата, събрани в производството потвърждават фактите, описани в обжалвания ревизионен акт. Задълженията на жалбоподателката по периоди са изчислени правилно. Обжалваният ревизионен акт е законосъобразен и правилен и следва да се потвърди.

При този изход на делото, основателно е искането на представителя на директора на дирекция ОДОП да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, съобразно нормата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, в претендирания размер - 979лв. Неоснователно е възражението за прекомерност, доколкото претендираната сума не надвишава дължимата по закон, съобразно установения материален интерес.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на М. Х. В., ЕГН [ЕГН], срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221421006241-091-001/08.06.2022г., поправен с РА за поправка на РА №П-22221422113841-003-001/22.06.2022 г., в частта в която е потвърден с решение № 1930/08.12.2022г. на Директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, с който са установени задължения по ЗДДФЛ в размер на 4603,66лв. -

главница за ДДФЛ и 2182,33лв.-лихва, а именно:

- задължение по ЗДФЛ за 2015г. – главница в размер на 563,94лв. и лихва към 08.06.2022г. -354,07лв.,

- задължение по ЗДФЛ за 2016г. – главница в размер на 2568,41лв. и лихва към 08.06.2022г.-1352,09лв.,

- задължение по ЗДФЛ за 2018г. – главница в размер на 1471,31лв. и лихва към 08.06.2022г. - 476,17лв./л. 91-93/.

ОСЪЖДА М. Х. В., ЕГН [ЕГН], ДА ЗАПЛАТИ на Национална агенция за приходите да заплати сумата от 979лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: